

Jak se slepý chlapec stal kominíkem a králem

Za sedmero horami a sedmero řekami stála obyčejná chalupa. Bydlel v ní muž se svou ženou a moc si přáli mít syna. Netrvalo dlouho a syn se jim opravdu narodil. Byli moc rádi. Bohužel krátce na to oba zemřeli a tak musela synka vychovávat babička Boženka. Vnoučkovi dala jméno Jirka. No, a tak spolu žili, v té staré chátrající chalupě. Nemohli si dovolit ji opravit, protože byli strašně moc chudí.

Jirka rostl a rostl. Byli mu tři roky, když oslepl. Babička si toho všimla, až když viděla, že Jirka do všeho naráží. Byla z toho moc smutná, ale ještě smutnější byl Jirka. Vůbec nic neviděl. Všechny děti se mu posmívaly, když šel s babičkou do lesa nebo na louku nebo k rybníku. Jednou, když byl Jirka s babičkou a s dětmi z vesnice u rybníka, přijel královský kočár s králem Albertem I., královnou Marií V. a princeznou Lenkou. Princezna byla stejně stará jako Jirka. Když královský kočár odjel, řekl Jirka chlapcům z vesnice, že až bude dospělý, ožení se s princeznou Lenkou. Všichni chlapci se mu smáli, že prý princezna nebude chtít za muže slepce. Jirka byl smutný a chlapcům z vesnice uvěřil. Cestou domů přemýšlel, co bude dělat, když si nebude moct vzít princeznu Lenku za manželku a nebude se moct stát králem.

Přemýšlel a přemýšlel, až ho napadlo, že by se mohl stát kominíkem. A tak si řekl, že si svůj sen splní.

Jirka povyrostl, bylo mu osm let, když začal pomáhat babičce, která byla bylinkářka. Sice neviděl, ale bylinky uměl smíchat velmi dobře, protože jeho čich byl výborný. Babičce začal pomáhat s uklízením, s vařením a s dalšími činnostmi, které bylo potřeba obstarat. Babičce se v bylinkářství moc nedařilo, ale jak jí začal pomáhat Jirka se svým výborným čichem, tak si vydělali každý měsíc tolar. Jirka babičce hodně pomohl. K desátým narozeninám dostal Jirka svůj první dáreček. Babička mu upekla vynikající dort. Jirka byl moc rád. V tu dobu začal pomáhat lidem z nejbližší vesnice. Pomáhal kovářovi ukovat podkovu pro koně nebo mlynářovi zavazovat pytle s moukou, a dokonce jednou pomohl i kominíkovi vyčistit komín. Když mu prozradil své přání, že by chtěl být také kominíkem, dozvěděl se, že to asi nepůjde, protože je slepý. Byl z toho moc smutný, a i když se mu všichni za jeho sen smáli, tak i přesto nepřestal pomáhat lidem.

Jednou se mu zdálo, že ho potkala víla jménem Růženka. Podívala se do své knihy, na které byly namalované samé růže. Řekla: „Milý Jirko, teď Ti přečtu tvé hříchy.“ Zjistila, že Jirka žádné hříchy nemá. Naopak, že pomáhá babičce a lidem z vesnice, i když se mu všichni vysmívají. Potom řekla Jirkovi, že mu pomůže splnit jeho největší přání. Poradila mu, ať si dá na oči bylinku jménem Vidinka. V té chvíli se Jirka z tohosnu probudil, šel do komůrky, tam si vzal bylinku Vidinku a dal ji na své oči. Neuběhla ani chvílka a Jirka začal zase vidět. Běžel k lesu, kde babička trhala bylinky. Ta se strašně lekla, že běžel sám a trefil za ní na palouček. Jirka babičce všechno pověděl a babička se začala radovat, že Jirka bude jako ostatní.

Konečně si mohl splnit sen a stát se kominíkem. Z Jirky se stal široko daleko nejlepší kominík. Jednoho dne si ho povolal král, aby na zámku vyčistil komín. Jirka byl rád, že se zase možná uvidí s princeznou. Nevěděl, jestli už není vdaná, ale nebyla. Princezna na Jirku nezapomněla a velmi se jí líbil. Když pracoval na zámku, princezna si všimla, že se po ní stále dívá. Vzkázala mu, aby přišel ve tři hodiny do zámecké zahrady. V zahradě Jirka princezně pověděl celý svůj příběh, a nakonec se políbili. O pár dní později se Jirka s Lenkou oženil a stal se králem. Babička se přestěhovala na zámek a ti chlapci, kteří se mu dříve vysmívali, teď už dospělí muži, mu záviděli, že se mu splnil jeho sen. Nakonec vše dobře dopadlo. Jirka s královnou Lenkou vládli moudře a spravedlivě. Jirka ale nikdy nezapomněl na čarovnou moc bylinek, které mu změnily celý život.